

Nr 378.

Av herr **Björck** i Jönköping m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 258, angående tillfällig löneförbättring under år 1920 för viss personal inom den civila statsförvaltningen m. m.

I proposition nr 258 har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag till tillfällig löneroglering under år 1920 för viss personal inom den civila statsförvaltningen, ävensom angående förstärkning av de till avlönande av vissa extra befattningshavare inom samma förvaltning samt till vikariatsersättningar m. m. anvisade medel. Till grund för förutnämnda proposition ligger lönerogleringskommitténs utlåtande i ärendet den 17 december 1919.

Bland de befattningshavare, som i samma proposition föreslagits till åtnjutande av tillfällig löneförbättring, märkes även lärarpersonalen vid de allmänna läroverken, högre lärarinneseminariet, folkskoleseminarierna, statens blindundervisningsanstalter, de tekniska elementarskolorna, de tekniska fackskolorna och de tekniska gymnasierna. Dessa befattningshavare intaga emellertid en särställning, i det att de för dem föreslagna avlöningstilläggen icke stämma överens med det eljest tillämpade systemet utan satts relativt lägre än för andra i lönehänseende jämställda befattningshavare.

Detta förhållande har sin förhistoria, som för nödig belysning av frågan må relateras.

För de allmänna läroverkens m. fl. undervisningsanstalters lärarpersonal beslöt 1918 års lagtima riksdag på grundvalen av Kungl. Maj:ts proposition nr 260 genomförandet av en definitiv löneroglering med nästkommande år. Denna löneroglering avsåg uttryckligt att sätta lärarnas löner i bestämd relation till vissa andra civila befattningshavares. I lönerogleringskommitténs för nyss nämnda proposition och riksdagsbeslut grundläggande betänkande LV säges härom sid. 2 (Prop. 260 sid. 30):

»Den säkraste utgångspunkten i fråga om de statstjänare, vilkas lönefrågor i detta ärende äro föremål för kommitténs prövning, anser kommittén fördenskull vara den att ställa de avlöningsförmåner, som må böra förordas, i viss relation till de avlöningar, som nu enligt stat äro fastställda för andra statens befattningshavare av olika kategorier.»

Det framgår med oemotsäglich tydlighet av löneregeringskommitténs betänkande och av samma kungl. proposition, att de »andra statens befattningshavare», som därefter vid fastställandet av avlöningsbeloppen för de båda huvudgrupperna av lärare, adjunkter och lektorer, avsetts, varit respektive första och andra normalgradens tjänstemän med löner enligt den s. k. statskontorstypen. Resultatet av den prövning, lärarnas löneställning underkastades med en sådan utgångspunkt, blev, att adjunkternas begynnelselön sattes 600 kronor högre än en första gradens tjänstemans (resp. 4,300 och 3,700 kronor) och lektorernas 400 kronor högre än en andra gradstjänstemans (resp. 5,800 och 5,400 kronor). Löneregeringskommitténs av Kungl. Maj:t och riksdagen gillade argumentering härför återfinnes i förutnämnda betänkande sid. 54 och sid. 57 samt i 1918 års proposition nr 260 sid. 88 och sid. 91. Med hänsyn till en för lärarnas tillfälliga löneförbättring principiell, i det följande närmare berörd fråga må redan här påpekas, att det vissa normalgradstjänstemän tillkommande ortstillägget uttryckligt lämnas åsido vid fastsläandet av relationen mellan lärarnas och normalgradstjänstemännens löner. Det heter t. ex. vid bestämmandet av lektorernas lönebelopp:

»Med utgångspunkt från etc. — — — har kommittén förordat för lektorer en avlöning, som med 400 kronor överstiger vad — frånräknat ortstillägg — för närvarande utgår till en andra gradens tjänsteman — — —»

Det synes följaktligen icke, därest fråga uppstår om ortstillägg för vissa av läroverkens lärare, kunna bli tal om annat än att sådana tillägg skulle komma på de för samtliga lärare fastställda grundlöner, liksom samma slags tillägg för normalgradstjänstemännen utgå utöver de för alla dylika tjänstemän av viss grad gemensamma avlöningsbeloppen.

Sedan lärarnas löneregering efter ovan antydda grunder blivit beslutad av 1918 års lagtima riksdag, uppdrog Kungl. Maj:t genom nådigt beslut den 16 september 1918 åt löneregeringskommittén att verkställa utredning och avgiva förslag rörande tillfällig löneregering under år 1919 för vissa befattningshavare inom den civila statsförvaltningen, vilket uppdrag jämväl åsyftade en prövning av vilka grupper av befattningshavare av nämnda slag som borde komma ifråga till sådan löneförbättring. I kommitténs den 20 november 1918 i ärendet avgivna betänkande LIX förklarades lärarna vid de allmänna läroverken m. fl. undervisningsanstalter

icke böra ifrågakomma till tillfällig löneförbättring, emedan de tillhörde de grupper av befattningshavare, som »under de senaste åren fått sina stater ny- eller omreglerade efter andra grunder än dem, som följts vid de äldre staternas fastställande». Emot denna med kommitténs i fråga om 1918 års lärarelönereglering intagna ståndpunkt svärförenliga uppfattning reserverade sig en av kommitténs ledamöter, herr Aug. Nilsson i Kabbarp, och yrkade på tillfällig löneförbättring för lärarna efter enahanda grunder som för övriga ifrågakommande befattningshavare, därvid framhållande, att lärarna genom 1918 års riksdagsbeslut blott blivit »delaktiga av den sedan 1907 pågående allmänna löne regleringen» och placerats »i en relation till andra tjänstemannakårer, som bättre motsvarar lärarkallets betydelse och den därför erforderliga långa utbildningen». I sin till 1919 års riksdag avlåtna proposition nr 326 följde Kungl. Maj:ts majoriteten inom löne regleringskommittén, dock med reservation till lärarnes förmån av dåvarande chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Rydén.

För lärarnes delaktighet i den ifrågasatta tillfälliga löne regleringen efter de för övriga civilstatstjänstemän föreslagna grunderna väcktes där efter vid samma riksdag motioner, i första kammaren av herr Bellinder jämte 29 andra av kammarens ledamöter (motion nr 187) samt av herr Alexanderson och 13 andra kammarledamöter (motion nr 188), i andra kammaren av herr Nilsson i Kabbarp jämte 64 andra bland kammarens ledamöter (motion nr 384). Inom statsutskottet fick frågan sådan utgång, att utskottet, ehuru med reservation av 9 ledamöter, beslöt att avstyrka de i ärendet väckta motionerna. I motiveringen för detta beslut yttras först följande, som är av intresse för frågans vidare utveckling:

»Beträffande denna grupp befattningshavare bör till en början uppmärksammas, att vid fjolårets löne reglering för dessa lärare den eljest i allmänhet tillämpade principen med ortstillägg icke blev iakttagen. Att nu utan vidare höja läroverkslärarnes löner till belopp, motsvarande de i propositionen upptagna, lärer svårigen kunna undgå att verka föregripande på det införande av ortstillägg för dessa befattningshavare, som redan vid genomförandet av fjolårets löne reglering ansågs vara ett önskemål och som enligt utskottets uppfattning bör påskyndas.»

Minoriteten inom utskottet reserverade sig till förmån för ett förslag, som med hänsyn till den inom utskottet framförda frågan om ortstillägg för lärarna upptog på sådant sätt reducerade belopp, att de för andra jämförliga civilstatstjänstemän föreslagna löne förbättringsbeloppen minskats med för samma civilstatstjänstemän utgående ortstillägg. För adjunkter föreslogs sålunda 900—300 kronor och för lektorer 1,000—400 kronor, d. v. s. i båda fallen 600 kronor. För övriga befattningshavare gjordes

häremot svarande reduktion av de i motionerna föreslagna beloppen. Reservanternas framhöllo emellertid samtidigt i sitt förslag till utlåtande, att »en förnyad utredning synes vara erforderlig beträffande omfattningen av den tillfälliga löneregleringen för år 1920, varvid jämväl torde böra tagas under omprövning, huruvida någon jämkning i de nu av utskottet föreslagna bestämmelserna rörande löneförbättring för lärarpersonalen bör vidtagas.»

Riksdagen beslöt i enlighet med reservanternas förslag, och lärarna ha följaktligen under år 1919 åtnjutit tillfällig löneförbättring i den omfattning detta förslag innebar.

I Kungl. Maj:ts ovan nämnda proposition nr 258 till 1920 års riksdag har den undantagsställning i fråga om den tillfälliga löneförbättringen, som sålunda tilldelades lärarne genom 1919 års riksdagsbeslut, bibehållits. Kungl. Maj:t har därvid följt lönereglerningskommitténs förut nämnda utlåtande den 17 december 1919. Kommitténs yttrande på denna punkt återfinnes i nämnda proposition sid. 28 och lyder:

»De förnämsta undantagen från denna skala, vilka förekomma i den nu gällande tillfälliga löneförbättringen, utgöras av avlöningstilläggen för lärarpersonalerna vid de allmänna läroverken m. fl. undervisningsanstalter. Dessa undantag torde emellertid kunna betraktas såsom mera skenbara. De hava nämligen betingats av den omständigheten, att i lärarnas nuvarande avlöning särskilt ortstillägg ej ingår, vid vilket förhållande riksdagen funnit försiktigheten bjuda att, då vid en blivande definitiv löneroglering frågan rörande ortstilläggs utgående jämväl till dessa befattningshavare syntes böra underkastas förnyad prövning, icke besluta en löneförbättring till högre belopp än som motsvarade det för befattningshavare inom den civila statsförvaltningen förordade, med avdrag av belopp, motsvarande det till sistnämnda befattningshavare utgående ortstillägget.

Samtidigt uttalade emellertid riksdagen, att vid utredning beträffande tillfällig löneroglering för år 1920 borde tagas under omprövning, huruvida någon jämkning i de av riksdagen för år 1919 antagna bestämmelserna rörande löneförbättring för lärarepersonalen borde vidtagas.

Med anledning härav har kommittén övervägt, huruvida skäl kunde anses föreligga att göra ändring i nämnda bestämmelser. Kommittén har dock härvid vunnit den övertygelsen, att det skäl, som föranledde ifrågavarande avlöningstilläggs bestämmande för år 1919 såsom skedde, är av den bärande beskaffenhet, att någon förändring i avlöningstilläggens storlek för år 1920 ej kan av kommittén tillstyrkas.» Och i anslutning härtill yttrar departementschefen:

»På de av kommittén anförda skäl tillstyrker jag även de för lärarepersonalerna vid de allmänna läroverken med flera undervisningsanstalter föreslagna löneförbättringsbeloppen.» Han säger sig samtidigt icke kunna förorda en från lärarehåll inkommen framställning om löneförbättring med samma belopp som för andra jämförliga befattningshavare.

Det skäl, som sålunda ansetts avgörande för frågan, har varit det samma, som, enligt vad ovan visats, sköts fram av majoriteten inom statsutskottet vid 1919 års riksdag och föranledde den reduktion av de motionsvis föreslagna tilläggsbeloppen, som minoriteten inom utskottet enades om, nämligen frågan om ortstillägg för lärarna. Anmärkningsvärt nog har emellertid varken löneregeringskommittén eller departementschefen underkastat detta skäl den ytterligare omprövning, som icke blott reservanterna utan synbarligen även utskottsmajoriteten ansett önskvärd och varom riksdagen sedermera i skrivelse hemställt. Kommittén förklarar blott utan all motivering, att den »vunnit den övertygelsen, att det skäl, som etc., är av den bärande beskaffenhet, att någon förändring ej kan tillstyrkas». Och departementschefen hänvisar endast till »de av kommittén anförda skäl.»

Hade löneregeringskommittén upptagit frågan om de tillfälliga lönetilläggs beroende av de eventuellt ifrågakommande ortstilläggen till en grundligare prövning än den, som medhans under utskottsbehandlingen vid fjolårets riksdag, skulle denna fråga näppeligen ha kunnat avfärdas på det summariska sätt, som skett, och utan egentlig motivering. Minskningen i tilläggsbeloppen för lärarna förutsätter uppenbart, att de för dem år 1918 bestämda lönesatserna skulle inbegripa även ortstillägg, varför för de lärare, som efter en eventuell reglering av ortstilläggen icke finge sig sådana tillerkända, en avräkning av dylika tillägg från de fastställda lönesatserna borde göras. Redan i det föregående har emellertid visats, att normalgradstjänstemännens ortstillägg lämnats ur räkningen, då deras löner gjorts till norm vid fastställandet av lärarnes lönesatser, varav även synes följa, att dessa lönesatser bestämts fullkomligt oberoende av frågan om framtida ortstillägg för lärare. Också kan endast genom antagandet av ett sådant förfaringsätt det i detta sammanhang anbragta talet om rätt till ett visst försteg i lönehänseende för lärarnas vidkommande i jämförelse med de ifrågakommande normalgradstjänstemännen över huvud taget ha något skäl för sig. Lektorernas exempel är härvidlag mest belysande. Då deras begynnelselön i 1918 års löneroglering bestämts till 5,800 kronor, svarande till andragradstjänstemännens 5,400 kronor (utan ortstillägg), så torde det få anses som orimligt att eventuellt från dessa 5,800 kronor avräkna 400 kronor (andragradstjänstemännens ortstillägg) såsom ortstillägg

för lektor. En sådan skulle med ett dylikt beräkningssätt på ort *med* ortstillägg för normalgradstjänstemän väl bli jämställd med en andra gradens tjänsteman (med 5,400 kronors lön + 400 kronors ortstillägg) men på intet vis stå framför honom i lönehänseende. På ort *utan* ortstillägg för normalgradstjänsteman skulle en lektor visserligen ha 400 kronor mera, men dessa 400 kronor vore då att räkna som ett latent ortstillägg, icke såsom ett plus i fråga om egentlig lön. Från sådana utgångspunkter skulle ju för övrigt det föregripande av frågan om ortstillägg för lärarna, som man varit angelägen att undvika, ha skett redan genom löneregleringen 1918, och det på så genomgående sätt, att lärarna på varje plats, oberoende av dyrortsförhållanden, erhållit ortstillägg.

Är nu emellertid hela detta betraktelsesätt, såsom självklart synes, ohållbart, då ställer sig givetvis frågan om ortstillägg för lärarna, såsom förut framhävts, med logisk nödvändighet så, att där sådana tillägg skola förekomma, desamma böra utgå utöver redan fastställd lön; och den utredning av denna fråga, för vars påskyndande statsutskottet vid fjolårets riksdag klart uttalade sig, kan icke gärna syfta till något annat än till ett fastställande av storleken för de ortstillägg, som böra utgå utöver redan gällande lön, samt ett bestämmande av de läroverksstäder, som skola betraktas såsom dyrorter.

Det visar sig således vid ett närmare påseende, att lärarnes löneställning icke rimligtvis kan göras beroende av den ännu olösta frågan om ortstillägg för vissa av dem. Den förmån, som de vunno genom den av 1919 års riksdag dem beviljade löneförbättringen, innebar följaktligen icke den rättvisa, till vilken de efter de förutsättningar, på vilka 1918 års lönereglering vilade, äro berättigade. Genom minskningen i löneförbättringsbeloppen, för adjunkt från 900 till 600 kronor, för lektor från 1,000 till 600 kronor, reducerades det försteg, som förut tillerkänts adjunkterna i jämförelse med första normalgradens tjänsteman, från 600 kronor till 300 kronor, och det företräde, som tillerkänts lektorerna framför andra normalgradens tjänsteman, från 400 kronor till 0. Att denna förskjutning av relationerna mellan lärarnas och normalgradstjänstemännens löner icke står i överensstämmelse med 1918 års riksdagsbeslut, synes ofrånkomligt. Kungl. Maj:ts i proposition nr 258 framlagda förslag till tillfällig löneförbättring under år 1920 torde därför i riksdagens kommande beslut böra underkastas en ändring i fråga om läroverkens och andra lärares löneförbättringsbelopp på sådant sätt, att lärarnas undantagsställning i systemet upphäves och deras löner därigenom återbringas till den relativa nivå, vilken riksdagen förut erkänt såsom skäligen.

Det kan i detta sammanhang också framhållas, att Kungl. Maj:t i nämnda proposition icke blott medtagit utan föreslagit till åtnjutande av fulla löneförbättringsbelopp en grupp av tjänstemän, som i fjol trots där-om väckt motion förvägrades all delaktighet i den tillfälliga löneförbättringen, nämligen fögderiförvaltningens personal. Att dessa tjänstemän, som föregående år över huvud taget icke ansågos berättigade till löneförbättring, då lärarnas rätt däremot principiellt och i viss utsträckning även praktiskt erkändes, nu föreslås till full delaktighet talar även i sin mån för ett upphävande av lärarnas undantagsställning.

Vi hålla således före, att de i propositionen nr 258 för ifrågavarande befattningshavare föreslagna löneförbättringsbeloppen genomgående påkalla en höjning. Rektorer, lektorer och adjunkter böra erhålla löneförbättring till enahanda belopp, som föreslagits för motsvarande befattningshavare inom statsförvaltningen, eller 1,000 kronor för förstnämnda båda grupper, 900 kronor för sistnämnda grupp. Beträffande åter de befattningshavare, vilkas avlöningsnivå icke äger direkt motsvarighet inom statsförvaltningen, ha lönetilläggen i motsvarande grad höjts, i huvudsaklig överensstämmelse med det förslag, som ursprungligen framlagts av herr August Nilsson i reservation inom löneregleringskommittén år 1918 och som sedermera underställts riksdagens prövning i ovannämnda motioner vid 1919 års lagtima riksdag.

Beträffande såväl fördelningen i lön och tjänstgöringspenningar som andra lönetekniska detaljer ansluter sig vårt förslag principiellt till de grundsatser, som i propositionerna vunnit tillämpning.

Med hänvisning till vad som sålunda anförts tillåta vi oss hemställa, att riksdagen ville besluta:

dels att den ordinarie lärarepersonalen vid de allmänna läroverken, högre lärarinneseminarier, folkskoleseminarierna, statens blindundervisningsanstalter, de tekniska elementarskolorna, de tekniska fackskolorna och de tekniska gymnasierna må för år 1920 erhålla tillfällig löneförbättring i enlighet med i särskild bilaga upptaget förslag,

dels att den extra ordinarie och vikarierande lärarepersonalen vid ovan nämnda läroanstalter må erhålla tillfällig löneförbättring i enlighet med de för extra befattningshavare inom den civila statsförvaltningen gällande grunder,

dels ock att för beredande av tillfällig löneförbättring åt ovannämnda befattningshavare höja det å till-

läggsstat för år 1920 i Kungl. Maj:ts proposition nr 258 åskade förslagsanslaget å åttonde huvudtiteln med 536,415 kronor till 1,507,600 kronor.

Stockholm den 5 april 1920.

<i>Wilhelm Björck.</i>	<i>Arvid Lindman.</i>	<i>Carl Åhrberg.</i>
<i>Algot Sjöström.</i>	<i>Per Henning Sjöblom.</i>	<i>J. A. Hellberg.</i>
<i>M. Chr. Jensen.</i>	<i>A. P. Gustafsson.</i>	<i>Aug. Sävström.</i>
<i>Sven Persson.</i>	<i>Ivar Swartling.</i>	<i>Alex. Thore.</i>
<i>Malte Sommelius.</i>	<i>Walter Kant.</i>	<i>E. Moberger.</i>
<i>Erik Röing.</i>	<i>Axel E. Lindvall.</i>	<i>Olof Nilsson,</i> Orebro.
<i>Ivar Vennerström.</i>	<i>A. J. Andersson.</i>	<i>Knut Kjellberg.</i>
<i>Edvard Lithander.</i>	<i>A. Henrikson.</i>	<i>Carl Hederstierna.</i>
<i>J. Hedvall.</i>	<i>Jakob Pettersson.</i>	<i>Erik Nylander.</i>
<i>Axel Bökelund.</i>	<i>Axel von Sneidern.</i>	<i>Arthur Engberg.</i>
<i>Ulrik Leander.</i>	<i>Sv. Bengtsson.</i>	<i>Sven Lübeck.</i>
<i>K. E. W. Söderhielm.</i>	<i>Arne Forssell.</i>	<i>Axel Vennersten.</i>
<i>S. E. Ljungkvist.</i>	<i>Ernst Hage.</i>	<i>Emil Bengtsson.</i>
<i>P. Nilsson,</i> Bonarp.		<i>Helge Bäcklund.</i>

Bilaga.

Högre lärarinneseminariet, de allmänna läroverken, folkskoleseminarierna,
statens blindundervisningsanstalter, de tekniska elementarskolorna,
de tekniska fackskolorna och de tekniska gymnasierna.

	Avlöningstillägg, för år räknat.			
	Lön.	Tjänst- görings- penningar.	Arvode.	Summa.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.
1 rektor	1) 700	300	—	1)1,000
101 rektorer	1)70,700	30,300	—	1)101,000
1 lektor	2)700	300	—	2)1,000
410 lektorer ³⁾	2)287,000	123,000	—	2)410,000
1 adjunkt	2)600	300	—	2)900
800 adjunkter ^{3) 4)}	2)480,000	240,000	—	2)720,000
<i>Vid högre lärarinneseminariet:</i>				
1 ämneslärarinna	500	250	—	750
9 ämneslärarinnor	4,500	2,250	—	6,750
1 biträdande ämneslärarinna	475	225	—	700
2 biträdande ämneslärarinnor	950	450	—	1,400
1 lärare i teckning	5)650	—	—	6)650
1 lärarinna i gymnastik	400	—	—	400
1 lärare i musik	6)425	—	—	6)425
1 lärarinna i handarbete	500	—	—	500
<i>Vid de högre allmänna läroverken:</i>				
1 teckningslärare	7)450	—	—	7)450
37 dito	7)16,650	—	—	7)16,650
1 gymnastiklärare	625	—	—	625
36 dito	22,500	—	—	22,500
1 musiklärare	450	—	—	450
37 dito	16,650	—	—	16,650

1) Därest befattningshavaren är kvinnlig rektor vid ^{sam} stats skola eller vid förskolan för blinda i Växjö, minskas avlöningstillägget, i vad det hänför sig till lönen, med 100 kronor.

2) Därest befattningshavaren är kvinna, minskas avlöningstillägget, i vad det hänför sig till lönen, med 100 kronor.

3) Avlöningstilläggen vid de lektorsbefattningar vid folkskoleseminarierna, som hållas vakanta med hänsyn till vid seminarierna befintliga adjunktsbefattningar å övergångsstat, må i stället utgå vid nämnda adjunktsbefattningar.

4) Av avlöningstillägget, i vad det belöper på förra halvåret 1920, vid den nya adjunktsbefattningen vid realskolan i Södertälje, som skall vara obesatt under samma halvår, skall löneförbättring till den under halvåret vid skolan anställda lärarinnan utgå efter samma grunder, som till ämneslärarinna vid samskola.

5) 6) 7) Därest befattningshavare är kvinna, minskas avlöningstillägget med 5) 75 kronor, 6) 150 kronor, 7) 50 kronor.

	Avlöningstillägg, för år räknat.			
	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Arvode.	Summa.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.
<i>Vid real- och samskolorna:</i>				
1 lärarinna	475	225	—	700
53 lärarinnor ⁴⁾	25,175	11,925	—	37,100
1 teckningslärare	¹⁾ 300	—	—	¹⁾ 300
38 dito	¹⁾ 11,400	—	—	¹⁾ 11,400
1 gymnastiklärare	²⁾ 375	—	—	²⁾ 375
37 dito	²⁾ 13,875	—	—	²⁾ 13,875
1 musiklärare	³⁾ 250	—	—	³⁾ 250
38 dito	³⁾ 9,500	—	—	³⁾ 9,500
1 lärarinna i kvinnligt handarbete	125	—	—	125
18 lärarinnor i kvinnligt handarbete	2,250	—	—	2,250
<i>Vid folkskoleseminarierna:</i>				
1 övningsskollärare	⁵⁾ 525	275	—	⁵⁾ 800
65 dito	⁵⁾ 34,125	17,875	—	⁵⁾ 52,000
1 lärare i teckning vid dubbelseminarium	¹⁾ 800	—	—	¹⁾ 800
3 dito vid dito	¹⁾ 2,400	—	—	¹⁾ 2,400
1 dito vid enkelseminarium	¹⁾ 475	—	—	¹⁾ 475
10 dito vid dito	¹⁾ 4,750	—	—	¹⁾ 4,750
1 lärare i musik	²⁾ 800	—	—	²⁾ 800
16 dito	²⁾ 12,800	—	—	²⁾ 12,800
1 lärare i gymnastik	²⁾ 800	—	—	²⁾ 800
16 dito	²⁾ 12,800	—	—	²⁾ 12,800
1 lärare i manlig slöjd	725	—	—	725
8 dito	5,800	—	—	5,800
1 lärarinna i kvinnlig slöjd	500	—	—	500
5 lärarinnor i dito	2,500	—	—	2,500
1 lärarinna i kvinnlig slöjd vid manligt seminariums övningsskola	375	—	—	375
8 lärarinnor i dito vid dito	3,000	—	—	3,000
1 lärarinna i hushållsgöromål	500	—	—	500
2 lärarinnor i dito	1,000	—	—	1,000
1 lärare i trädgårdsskötsel vid sem. i Umeå	—	—	⁶⁾ 250	⁶⁾ 250
1 dito vid annat seminarium	⁵⁾ 400	200	—	⁵⁾ 600
13 dito vid dito	⁵⁾ 5,200	2,600	—	⁵⁾ 7,800

¹⁾ ²⁾ ³⁾ Därest befattningshavaren är kvinna, minskas avlöningstillägget med ¹⁾ 50 kronor, ²⁾ 50 kronor, ³⁾ 25 kronor.

⁴⁾ Se anm. 4), sid. 1.

⁵⁾ Därest befattningshavaren är kvinna, minskas avlöningstillägget, i vad det hänför sig till lönen, med 100 kronor.

⁶⁾ Härav 80 kronor motsvarande tjänstgöringspenningar.

	Avlöningstillägg, för år räknat.			
	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Arvode.	Summa.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.
<i>Vid blindundervisningsanstalterna:</i>				
1 ämneslärare	525	275	—	800
2 dito	1,050	550	—	1,600
1 första lärarinna	500	250	—	750
1 dito	500	250	—	750
1 lärarinna	475	225	—	700
7 lärarinnor	3,325	1,575	—	4,900
1 arbetslärare	500	225	—	725
5 dito	2,500	1,125	—	3,625
1 handarbetslärarinna	400	200	—	600
2 handarbetslärarinnor	800	400	—	1,200
1 lärarinna i hushållsgöromål	400	200	—	600
1 musiklärare	425	200	—	625
1 dito	—	—	1)150	1)150
1 gymnastiklärare	275	150	—	425
Summa	—	—	—	1,507,600

1) Härav 50 kronor motsvarande tjänstgöringspenningar.

